

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I.P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. F.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugali, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și oomestice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierbururi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuintate la vindecarea suferinzilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și hiberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populără

Abonamentul în țară pe anul lei 5 | Abonamentul în străin. pe anul lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 lea linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Activitatea Societății «Steaua»: Cuvântarea d-lui I. Kalinderu. — *I. St. Murat*, Starea agricolă a României la finele lui Ianuarie 1908. — *A. D. C. Ollănescu*. — *D. C. Ollănescu*, Fiul lui Penes Curcanul (poezie). — *Th. D. Speranția*, Copiii țăranilor. — *Sofia Nădejde*, Folosul vitelor. — Din «Monitorul Oficial». — *M. Lungianu*, Tălcuirea legilor: Ce e o lege și cum se face. — *V. S. Moga*, Lucrările agricole în luna Februarie: întreținerea vitelor; Semănatul; în grădina de pomi roditori; în grădina de legumi; Ingrășatul oilor; Albinelile; Alte lucrări. — Prețul cerealelor. — Cronica săptămânii. — Informațiuni. — Mulțumiri.

Notițe: 24 Ianuarie la Sofia. — Cărți primite la Redacție. — Bibliografie.

Din ziare și reviste: Să lăsăm copilașii să plângă? — Așternut pentru porcei.

Roman: Primejdiioasele întâmplări ale Marinarului franțuz Ludovic Tregan în Noua Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop.-Tașcă: Cap. XI.

Ilustrațiuni: D. C. Ollănescu. — Palatul Camerei Deputaților. — Clopotnița Mitropoliei din București.

Pagina glumeață: Mușteriu nefreczător (2 ilustrațiuni).

ACTIVITATEA SOCIETĂȚII „STEAUA”

Duminică, 20 Ianuarie a. c., s'a ținut adunarea generală a societății culturale »*Steaua*» în localul Administrației Domeniului Coroanei.

A prezidat d-l *Ion Kalinderu*, care a făcut darea de seamă despre mersul societății în anul 1907.

Păr. C. Ionescu a citit raportul cenzorilor, care a fost luat la cunoștință de membri, dându-se descărcare comitetului.

În urmă s-a tras la sorți trei membri din comitet, eșind d-nii *Kalinderu*, *M. Vlădescu* și *D. Cecropid*. D-nii *Kalinderu* și *Vlădescu* au fost realeși, iar în locul al treilea s'a proclamat d-l *Pompiliu Eliad*, profesor universitar.

Ca cenzori au fost realeși cei vechi.

Iată și darea de seamă citită de d-l *Kalinderu*, din care se va vedeă activitatea acestei folositoare societăți:

Domnilor Membri,

Întâia convocare a adunării generale am făcut-o pentru Duminica trecută.

Atunci neîntrunindu-ne decât câțiva din noi, am convocat-o pentru azi, conform statutelor. Acestea prevăzând în alineatul 3. din art. 15, că la a doua convocare adunarea urmează să se țină cu oricâți membrii vor fi de față, aduarea e dar bine constituită și o declar deschisă.

Ordinea de zi, după cum ați binevoit a vedea din convocare, e următoarea :

- 1) Darea de seamă despre mersul societății.
- 2) Raportul censorilor despre verificarea gestiunii bănești și descărcarea comitetului.
- 3) Alegerea a trei membri în comitet, în locul celor care se vor trage la sorți, cum prevede art. 7 din statute.
- 4) Alegerea a trei censori pe 1908, conform art. 13 din statute.

În privința mersului Societății, am plăcerea a vă comunica, Domnilor Membri, că la sfârșitul anului trecut, Societatea dispunea de: 63.000 de lei valoare nominală în diferite efecte, ce se păstrează la Banca Națională, și de 5 lei și 01 bani în numerar la d-l Ad-tor Cassier, sau în total: 63.005 lei 01 bani.

Comparând această cifră cu cea dela 31 Decem. 1906, se constată un spor de 8.596 lei 32 bani.

Anul trecut știți că a fost unul din cei mai turburi, ca ordine socială, și unul dintre cei mijlocii, din punct de vedere economic. Cu toate acestea încasările n'au scăzut, mulțumită silințelor comitetului. În deosebi d-l Haret, deși ocupat cu numeroase lucrări, n'a pregetat să se intereseze cu toată râvna de mersul societății. Îmi place să cred că o parte din rezultatele financiare din anul trecut, se datorește și membrilor înșiși, care de vre-o trei ani încoace au devenit mai statornici. Dea Domnul, ca societatea să fie îmbrățișată și de aci înainte, cu aceiași dragoste, de membrii săi, căci pentru a putea pătrunde adânc în masa popoului, Societatea noastră are trebuință de membri devotați.

În ce privește cheltuețele, comitetul a căutat să facă cât mai multe economii justificate. Dar amănunte atât despre cheltueli, cât și despre diferitele categorii de venituri, vor binevoi a vă da d-nii Cenzori, cari au examinat întreaga gestiune financiară.

Trec acum la publicațiunile societății.

Aș fi dorit să vă pot anunța că am scos mai multe cărțicele. Din nenorocire n'am putut tipări decât una singură; un al doilea număr, care e sub tipar, va eși zilele aceste.

Pricinile au fost însă mai multe.

În primul rând e agitația de care a fost cuprinsă țara, și în al doilea restul ce mai aveam din cele dinainte. Mulțumită unora din d-nii revizori școlari, am putut desface cu ocazia premiilor toate cărțicelele ce erau în depozit la tipografie, rămânând numai cele aflate în județe la revizoratele școlare, la debitanții de tutun și la șefii de gară și alții.

Pentru cărțicelele și tablourile dela revizorate d-l Administrator al publicațiunilor a întocmit compturi amănunțite care se vor trimite cu invitație din partea Onor. Minister al Instrucțiunei publice să binevoiască a regulă situația cât mai curând. Vom face o intervenire și la Direcția Căilor Ferate și la Regia Monopolurilor Statului.

Spre orientarea d-vă vă comunic că până la 31 Decemvrie 1907 s'au tipărit în total:

478.000 de cărțicele. Pentru 391.552, s'au încasat deja prețul, iar restul de 86.448, până la suma de mai sus, se află în depozit la tipografie, revizorate școlare, debitanți. Zic și la tipografie, pentru că dela Iunie, de când am desfăcut restul ce aveam, am mai imprimat 50.000 exemplare care nu s'au putut împărți toate.

După cum știți, Societatea, noastră publică și diferite tablouri naționale. În 1907 au eșit de sub teasc portretele AA. LL. Regale Principilor Moștenitori.

Situația tablourilor e următoarea :

S'au tipărit :

40.000	portrete ale lui Ștefan cel Mare,
27.000	» » M. S. Regelui,
18.000	» « M. S. Reginei,
8.000	A. S. R. Prințului Ferdinand,
8.000	» A. S. R. Prințesei Maria, sau

101.000 în total.

Pentru cele 58.308 exemplare care s'au vândut, s'a încasat deja prețul, iar restul de 42.692 se află în depozite, la tipografie, revizorate școlare, etc.

Privitor la cărțile și tablourile aflate la depozitele din județe, țin să observ că nu știu dacă sunt vândute sau nu, întru cât nu s'a primit regularea conturilor.

Înainte de a sfârși vă mai comunic, d-lor Membri, că Comitetul d-v. a urmat tot anul să se ocupe de afacerile Societății.

În ședințele ce a ținut a admis 2 manuscrise, a dat alte două în lucru cu subiecte dinainte stabilite, iar trei lucrări sunt în examinare. A încuviințat ajutoare în sumă de 800 lei la diferiți autori și a dat gratuit cărțile Societății la mai multe biblioteci din țară și din străinătate, la unele dintre dânsle, chiar în mai multe exemplare, spre a fi răspândite.

În ședința din urmă s'a ocupat apoi de editarea portretului lui Mihai-Viteazul, a cărui executare se va încredința unuia din pictorii noștri de frunte. Odată cu tabloul se va tipări și o cârtică, în felul celei despre Ștefan cel Mare, care să rezumeze faptele acestui viteaz al țării.

În sfârșit, am făcut tot ce am putut, deși eu am fost împovărat de multe lucrări. Pe viitor sper că împreună cu ceilalți colegi din Comitet, vom putea desfășura o activitate și mai mare căci trebuința de cărțile folositoare se simte tot mai mult. În special m'aștept dela o conlucrare cât de vioacă din partea colegilor mai tineri, mai cu seamă ca au crescut mult și celelalte treburi ale societății. Vă mărturisesc că prețuiesc cinstea de a fi în comitet și președinte, și știu că am și datorii de împlinit către societate, dar orcâtă bunăvoință ași pune, nu le mai pot face pe toate numai cu ajutorul ce am. Mai ales examinarea manuscriselor, imprimarea cărțicelor, cere mult de lucru și o supraveghere de aproape.

După cum știți, publicarea scrierilor pentru vânzarea lor, a luat un avânt îmbucurător, și e o datorie pentru noi de a spori numărul cărțicelor noastre, care tind numai la răspândirea cunoștințelor utile, ci și la ridicarea iubirii de patrie și de neam. Pentru a putea face aceasta m'am gândit c'ar fi bine să numim un al doilea secretar plătit, care să mă ajute la publicarea cărțicelor, să zorească apariția lor regulată și îngrijită și să aducă la îndeplinire o parte din hotărârile comitetului. Cât pentru convocări, corespondențe și alte lucrări care trebuiesc făcute repede, ar rămâne tot d-l Morariu, care fiind în serviciul Domeniilor Coroanei poate lua orcând instrucțiunile mele,

iar d-l Ghiță se va ocupa tot ca în trecut cu registrele societății, cu trimiterea cărțicelor la membrii, etc.

Îmi place să sper asemenea că toți membrii Societății vor căuta, pe de o parte să împedice răspândirea publicațiilor vătămătoare, iar pe de alta să propage și mai mult pe ale noastre.

Țin să vă mai aduc cunoștința, că în comuna Bușteni din județul Prahova aveam o filială, sub conducerea harnicului preot D. Săvulescu. Această filială a vărsat Centralei 76 lei drept 10% din încasări, are un fond de 450 lei 30 bani, o bibliotecă cu peste 200 volume și numără 70 membri.

Comitetul d-v a decis să se dea acestei filiale 1000 cărțicele pentru a le împărți în localitate.

Incheiu, Domnilor Membri, făcând ca totdeauna cele mai vii urări pentru prosperitatea «Stelei» și isbânda scopului care ne a întrunit în jurul ei.

Starea agricolă a României la finele lunii Ianuarie 1908 st. n.

Gerul care n'a ținut mult n'a adus nici o vătămare semănăturilor de toamnă deși a lipsit zăpadă.

În Muntenia, unde frigul a ținut mai mult și a fost mai aspru, semănăturile erau acoperite cu o pătură de zăpadă, care deși nu prea groasă, totuși a fost îndestulătoare spre a le adăposti în contra gerului. În Moldova și în celelalte părți ale țării, unde a căzut prea puțină ninsoare sau mai de loc, ele de asemenea nu au suferit, cu tot frigul destul de aspru din unele zile.

Semănăturile acoperite cu zăpadă au mai vegetat și s'au mai înrădăcinat în cursul acestor luni; în multe părți ele sunt frumoase și dezvoltate destul de bine sub înrăurirea timpului relativ dulce ce am avut.

Pe acolo unde pământul n'a fost acoperit de zăpadă, vitele au fost scoase ziua pe câmpii sau prin tufărișuri mai economisind astfel din nutrețul care, deși s'a împușinat mult, totuși grija de a nu avea cu ce se scoate vitele din iarnă este acum înlăturată. Sunt însă regiuni unde lipsa de nutreț se simte mult.

Din cauza timpului cald din ultimele zile ale lunii, vegetațiunea începuse a fi activată; mugurii la unii arbori s'au dezvoltat mult și iarba începuse a înverzi.

În zilele când timpul a permis s'au mai făcut prin unele părți desfundări de terenuri pentru pomi și vii.

I. St. Murat.

Directorul Institutului Meteorologic.

D. C. OLLĂNESCU

Am anunțat în numărul trecut moartea lui *Dimitrie C. Ollănescu*, membru al Academiei Române și unul dintre scriitorii noștri de frunte.

*

Ollănescu era de fel din orașul Focșani. Născut în anul 1849, după ce învăță în școlile din țară, își termină studiile superioare de drept și științe politice în străinătate, în Franța, Germania, Belgia.

În tinerețe a fost magistrat, primar al orașului Tecuci și apoi deputat; dar părăsi curând îndeletnicirile de felul acesta pentru a intra în corpul diplomatic (1876). Mulțumită calităților sale și stăruinței ce depunea, a trecut repede prin gradele delicatei cariere și a ajuns ministru plenipotențiar. Multă vreme a reprezentat țara la Atena. Când împrejurările au adus ruperea legăturilor între noi și Greci, Ollănescu s'a întors în țară și a urmat a se ocupa cu literatura.

Ollănescu a început să publice de tânăr și multă vreme și-a semnat lucrările cu pseudonimul *Ascanio*. El a publicat lucrări nu prea numeroase, dar destul de felurite: a scris piese de teatru (*Priveagul*, *Pe malul gârlei*, etc.); a scris satire, poezii patriotice, nuvele; a tradus din franțuzește pe *Ruy Blas*, de Victor Hugo și alte lucrări; a tradus din marele poet latin Horatiu «Odele», «Arta poetică», etc.; în fine a cercetat trecutul teatrului român și a dat la lumină o prețioasă «Istorie a teatrului.»

În vremea expoziției universale din Paris din 1900 a fost comisarul guvernului nostru pentru secțiunea română și a publicat o interesantă dare de seamă despre participarea României la această expoziție.

Multă vreme membru în comitetul teatral din București, el a slujit această instituție cu bogatele sale cunoștințe și cu rezultatele îndelungatei sale experiențe în ale teatrului.

Pentru meritele sale, Academia l-a ales membru în anul 1893 și discursul său de intrare a fost consacrat lui Vasile Alecsandri.

«Dumitru Ollănescu — a zis d-l Bianu în cuvântarea dela înmormântare — a fost viața lui întreagă preot al frumosului, a fost artistul simțirii și al gândirii frumoase, spuse în cea mai armonioasă și mai dulce vorbire românească.»

Pentru aceste însușiri Ollănescu merită să fie cunoscut de cât mai mulți cititori români.

Dăm aci portretul său și una din poeziile sale, plină de caldă iubire de țară.

A.

D. C. Ollănescu.

(După un portret publicat de revista «Literatură și Artă»).

FIUL LUI PENEȘ CURCANUL

DE

D. C. OLLĂNESCU

Tu m'ai născut pe când bătea
la Plevna tunul, mamă,
pe când în lume străbătea,
prin glasu-i de aramă
a vitejiei românești
strălucitoare veste,
și din morminte strămoșești,
eroica poveste
de lupte și de bărbății
se 'nfiripă în fapte vii!

În zile de 'ndrăzneț avânt
de glorii, de mărire,
adusu-m'ai dar pe pământ; ...
iar calda 'nsuflețire
ce port în piept și mândrul dor
de 'nalte zări senine,
le datoresc eu, mamă, lor,
ori supte-s dela tine;
tu care porurea mi-ai spus:
băete, 'n lume fruntea sus! ? ..

Da, fruntea sus, căci sunt vlăstar
al unei rase nouă,
ce și-a rodit al vieții har
cu-o săngeroasă rouă;
de-aceea m'am făcut soldat
și când s'o da alarma,
cu sufletul înflăcărat,
lua-voiu grabnic arma
și-oiu alergă în luptă drept
vrăjmașilor să le țin piept! ..

Auzi tu, mamă, răsunând
o dornică chemare
ce, depărtările 'nfruntând,
din munți și văi răsare?
E cântec mândru de eroi
căzuți în bătălie
ce va redeșteptă în noi
străbuna bărbăție;
e strigăt disperat de frați
sub greu călcăiu îngenuchiați.

Ah! vulture, cu falnic sbor,
treci dincolo de munte,
durerii fii alinător,
înaltă trista frunte
a celor slabi și asupriți
și 'ntinde-a ta aripă
asupra lor, să fim uniți,
măcar sub ea, o clipă;
să scape-odată de nevoi,
căci sunt și ei de-un neam cu noi!..

Iar vouă, celor adormiți
a Plevna 'ntru Domnul.
— Mărireî Patriei jertfiți —
ușor vă fie somnul
și numele nemuritor;
căci vitejia voastră
a făurit un nou popor
și cu 'nălțarea noastră
ne-a îndrumat spre-un falnic țel,
sub o coroană de oțel!..

Sfărâmător de lanturi fii
și crainic al dreptății,
du 'nstrăinaților copii
prinosul libertății;
în ochii eei tânguitori
și'n haosul gândirii
zadarnicilor luptători,
făclia mântuirii
aprinde-o și în ghiara ta
strivește ce'n potrivă-ar sta!

Căci m'ai născut pe când bătea
la Pl-vna tunul, mamă,
pe când în lume străbătea,
prin glasu-i de aramă,
a vitejiei românești
strălucitoare veste;
iar din morminte strămoșești,
eroica poveste
de lupte și de bărbății
se'nfiripă în fapte vii!

Copiii țăranilor.

ai toată lumea care a fost pe la țară și mai ales medicii vorbesc despre moartea cea grozavă, adecă despre numărul cel mare în care mor copiii țăranilor.

Dar e de mirat cum de mai trăesc și atâția câți trăesc!

Nu se poate mai mare neîngrijire sau aș putea mai bine zice părăsire decât aceea în care se găsesc copiii țăranilor. Nici puii animalelor nu trăesc așa de rău. Mai întâi că animalul e lăsat de fire ca să nu aibă atâtea nevoi, și apoi câte nevoi are i-le îndeplinește mama, căci toate aceste nevoi se mărginesc la hrană și la ceva grijă de curățenie.

Dar copilului tocmai aceasta îi lipsește.

Vezi pe la țară copii care sunt de sute de ori mai neîngrijiți și mai murdari decât un cățel mic.

Cățelul cât e mic de tot șade încolo în niște fân ori în niște pae, iar când începe a umblă, Dumnezeu i-a dat instinctul să se ferească de ceea ce-i

face rău. Cât privește hrana, cânele este obișnuit să mănânce ori ce resturi și ori ce gunoae.

Copilul se chiamă însă că stă în casă, dar stă pe jos, și pune mânele prin noroiul și prin murdăriile de pe jos, aduse pe picioarele oamenilor cine știe de prin ce locuri necurate, și pune mâna și duce la gură și duce la nas și duce la ochi și se murdărește tot și mănâncă.

Dar copilul e delicat, stomacul lui nu poate mistui și chiar nu poate suferi necurătenile pe cari nici cânele nu le ia în gură. Copilul n'are instinctul de a se feri de ceea ce-i strică. Copilul e lăsat de Dumnezeu ca să fie îngrijit de alții. Dar cine-l îngrijește? Dacă arăți cuiva, tatălui ori mamei pe copilul care bagă în gură cine știe ce necurătenii îți răspunde: «*apoi așa sunt copiii*»! ar trebui adaos însă: «*asă sunt copiii neîngrijiți*»

Lăsând însă la o parte ceea ce din întâmplare copilul duce la gură, vedeți aceea ce-i dau chiar părinții.

Oamenii dela țară habar n'au că stomacul copilului nu poate să mistue și să sufere lucruri pe cari le mănâncă oamenii mari. Nu știu că copilul până ce n'au dinți, nu trebuie să mănânce decât lapte. La țară însă nimene n'o știe aceasta. Se dă copilului tot ce mănâncă mama și tata și mama mare, lucruri grase, lucruri tari, fructe crude, porumb fiert și copt, adecă crud dar cu numele de copt. După cum zic chiar țărani: mănâncă tot numai să nu-l mănânce. Cu toate acestea numai se pare că nu-l mănâncă, căci în adevăr îi mănâncă sărmanii copii, îi mănâncă toate boalele cele mai nemiloase, care îiucid și îi bagă în pământ. Până și băuturi spirtoase se dau copiilor la țară, după cum zic oamenii ca să le deschidă la inimă, ori ca să nu le fie poftă!

Din aceste pricini mor bieții copii ai țărănilor. Iși strică stomahul, de pildă, și nu mai pot să se vindice. — Vezi deodată copilul galben la față și umblând după mâncare — ar mănca și foc, după cum zic oamenii. Ar mănca și foc, zic oamenii și îi dau chiar dacă ș'ar putea să mănânce și foc,

crezând că copilul are stomahul în foarte bună stare, pe când tocmai stomahul îi e prăpădit. Ii dau să mănânce de toate și copilul mănâncă mereu, și boala tot înaintează. Vezi pe copil că-i crește burta, că i-se subțiază picioarele, că plânge, că nu poate dormi, și atuncea vezi și pe părinți că încep să alerge după leacuri, trec pe la un doctor și pe la zece babe.

Babele însă nu mai pot să-i facă nimic pentru că nu știu, iar doctorul nici el nu-i mai poate face nimic, căci e prea târziu. Acum plânge mama, plânge tata, plâng toate rudele și se mângâie că așa a vrut Dumnezeu.

E adevărată minune că la țară mai trăesc și copiii aceia care trăesc!

Tot din pricina neîngrijirii se sting copiii și de boale molipsitoare.

Mama merge chiar cu copilul în brațe la altă casă unde este un copil bolnav de anghină ori de scarlatină, și chiar de nu s'ar duce cu copilul, e destul că se ducă ea și se molipsește de boală și o aduce acasă de umple pe bieții copii; și dacă nu se duce mama, se duce tata ori cineva din casă, ori vine cineva dela casa cu boala.

Dar se duc chiar la morți de boale molipsitoare, se duc și mănâncă la pomană!!..

Cine va lumina odată pe bieții săteni și cine îi va face să înțeleagă să se ferească de toate acestea!

Vrând nevrăd te gândești iar la bietul învățător și la preotul din sat.

Dar când te gândești că nu toți sătenii vor să asculte de povețile preoților și ale învățătorilor! și ce scump plătesc bieții oameni această neascultare, și ce crud o plătesc!!.. Crud căci își pierd copilașii cari le-au fost dragi și pe care i-au iubit ca pe ochii lor din cap!.

Th. D. Sperantia.

Nu doriți ceeace nu v'a dat natura.

(Phedru).

Folosul vitelor.

ăteanul nostru e muncitor și cu multă răbdare la toate, un lucru însă e în dauna lui: ține la ce-a apucat și, chiar în fața unui sfat bun, greu schimbă ce știe el.

Sunt, ce-i drept, lucruri cari nu trebuie schimbate, cum e religia și limba, dar sunt și cari, dacă nu le schimbi, rămâi în urmă celor cari lucrează mai bine de cât tine, mai ales când e vorba de agonisirea vieții de toate zilele.

A fost o vreme, când oamenii erau atât de puțini pe o întindere de pământ mare, iar pădurile și câmpiile atât de întinse, în cât puteau trăi aproape numai din vânat.

Cu vremea, înmulțindu-se oamenii și mai sporind și nevoile, au început a trăi pe lângă vânat și pescuit și din păstorie. Hrana zilnică le eră mai nesupusă întâmplărilor, iar turmele izvor nesecat de bogăție și bielșug.

Cu mersul veacurilor, au început a nu mai fi nici turmele izvor îndestulător de hrană și bogăție; iar câmpiile, menite odinioară pășunilor, dădeau mai mult folos, arate și semănate.

Acest lucru a mers până acolo, în cât turmele de oi tot mai mult le-au mânat în munți și locuri unde nu puteau semăna grâu sau altceva.

Din aceste toate și din multe alte pricini, turmele s'au împuținat peste măsură.

Dacă însă nu se pot țineă turme numeroase, nu-i mai puțin adevărat că săteanul tot nu poate lucra pământul, nu poate trăi omeneste, dacă nu are în ajutorul său munca și sporul vitelor.

Mai de mult, mai nu eră sătean să nu aibă zece douăzeci de oi, cu lâna cărora se îmbracă, iar fructul îl aveă de hrană. miei îi vindeă sau prăseă din ei oi mai departe. Vacile îi erau și ele de cel mai mare folos.

Azi, din pricina lipsei de pășune, au pierdut și oi și vaci, așa că au rămas cei mai mulți fără coadă de vită la casă. Prin lucrare, pământul, vreme de zeci de ani, a început și acesta a se secătu, căci de unde iai mereu trebuie să se isprăvească.

Acest lucru l-au priceput de mult țeranii din alte țeri și de aceea țin să aibă vite nu numai pentru bielșugul ce-l au dela acestea, dar și pentru a întrebuintă gunoiul lor la îngrășatul pământului.

În toată Europa, începând cu Danemarca, țară cu agricultori mici și sfârșind cu Ardealul, vedem că, atât statul cât și particularii, își dau toate silințele ca sătenii să ție vaci capre, oi, porci și păsări. Pentru acest lucru guvernul Danemarcei a cheltuit bani mulți, întemeind școli de agricultură, ferme model, expoziții de vite, dând premii ca să încurajeze pe crescătorii de vite, și așa mai departe.

Din cârticica lui Tegner, pe care d-l Alimănișteanu a tălmăcit-o, am văzut cum, patruzeci de ani în urmă, sătenii de acolo o duceau greu de tot și erau foarte săraci.

Bucățile lor de pământ, din cari cele mai multe abia de un hectar, nu le ajungeau pentru traiu și erau siliți să muncească la alți proprietari cu ziua.

Lucrurile s'au schimbat, de când statul și mulți oameni buni ău înțeles că îmbogățirea sătenilor înseamnă întărirea și înflorirea statului.

Cum am spus, au întemeiat societăți, școli, ferme, expoziții, toate cu scop de-a lumina pe sătean să ție vite de soiu, cum să le îngrijească și cum să semene pe ogorul său ca să-i aducă mai mult folos. Țeranul danez, fiindcă are pământ puțin, a trebuit să-l lucreze cât mai bine și să pue plante cari aduc mai mult la hectar, cum sunt rădăcinile sau semințele de sfeclă, ce se vând cu preț.

Pe urmă chiar cel care are un hectar, ține două vaci bune, le hrănește cu roadele ce-i dă pământul: trifoiu, sfeclă, napi și cartofi. El e cel mai bun cumpărător a roadelor ogorului său și n'are nevoie să le ducă la târg, fiindcă hrănește cu ele vacile, cari, una cu alta, dau, la vreme de un an, la 3000 de kilograme de lapte. Da, *trei mii de fiecare vacă!* Nu credeți că e greșeală.

Dar vaca o hrănește din bielșug cu cântarul și la ceas.

Laptele îl vinde la cooperative, cari fac unt și-l duc până prin Anglia, Germania și alte țări. Fac pe an cam la 88 de milioane de kilograme de unt, cari se vând cu vre-o 239 de milioane de lei.

S'a văzut că vacile sătenilor dau mai mult lapte decât în fermele mari. Lucrul e lesne de tălmăcit. Săteanul singur își îngrijește vacile mai cu trăgere de inimă decât străinul.

Laptele acolo e numai nouă bani (9 bani) kilogramul, iar cel din care au scos untul, îl vând cu 2 bani, cum am zice, 2 parale.

Cu laptele rămas dela unt îngrășă porci. De aceea mai fiecare țeran crește 5—6 porci, pe cari îi vinde tot la cooperative, cari fac șuncă și cârnați pentru țară sau străinătate; iar alți porci îi trimet numai tăiați în Anglia sau Ger-

mania. Pe lângă vaci, porci de tăiat, țărani mai țin și păsări, între 15 și 30 de bucăți cel puțin, și fac negoț cu ouă. Anul din urmă au trimis în afară ouă de 6 milioane de lei.

De aceea săteanul danez, dacă nu-i bogat, o duce destul de bine, mulțumită vitelor ce crește. La noi săteanul, ne mai având islaz, s'a lăsat la ținut vite, ține una, — și rea, nu bună, — ca să-și agonisească singură hrana. Și azi tot plâng vremile când le dadea drumul primăvara în pădure și le adună la Crăciun, să vadă câte a dat dijmă lupului sau ursului.

Acele vremi s'au trecut; vite însă trebuie numai decât în băutura țeranului, dacă vrea să scape de sărăcie. Ii trebuie nu numai pentru fruct, dar și ca să-și gunoască bucățița de pământ, din care a luat mereu și n'a mai pus.

Am spus cum Danezii hrănesc vitele cu socoteală, anume câte sfecele, cât trifoi, câte tărățe și câte turte uleioase. Dâșii știu că din apă goală nu s'alege unt, și că dacă vita n'are nici după ce bea apă, pierе.

Vaca săteanului nostru e cele mai de multe ori o arătare, par'că n'ar fi de pe pământul ăsta! Cum să fie altfel, când roade toată vara o bucată de pământ uscată, pe care doar scaetii se mai ridică trufași? S'au tăiat vaci și oi în al căror stomac s'a găsit pământ!

De aici urmează că săteanul nu va scăpa de sărăcie până nu va ține vite și ca să ție vite, trebuie ca pe bucățița lui de pământ, ori cât de mică, să caute să-și facă trifoiu, sfecele, napi, cartofi; la nevoie să muncească la străini și să aibă cu ce începe să-și ție vaci bune, porci și păsări. Numai din recolta unui pogon două de porumb, nu poate scăpa de sărăcie. Porumb și așa nu are în destul și tot cumpără, după cum și sătenii danezi, cari au pământ puțin, cumpără secară, porumb, și alte roade, de cari au nevoie, pentru ei și vitele lor.

Vitele sunt cea mai de folos mașină; ele pentru hrană și îngrijirea ce le dai, îți dau munca, fructul și prășila lor.

Dovadă cât de lipsit e săteanul nostru de vite și deci de cel mai mare izvor de băgăție, e faptul că la noi e 40 bani kilogramul de lapte și, cum treci granița, unde sătenii au vaci bune și multe, laptele e cel mult 20 de bani. Acesta e și prețul din orașele mari ca Viena, Berlin, Londra, etc.

Și asta se chiamă că suntem țară agricolă?!

Sofia Nădejde.

Din „Monitorul Oficial“

No. 232 dela 20 Ianuarie: Regulament pentru aplicarea legii Cassei de economie a personalului pendinte de Administrația Postelor.

No. 233 dela 22 Ianuarie: Convențiunea între România și Rusia pentru pescuitul în Prut, Dunăre și Marea Neagră.

No. 240 dela 30 Ianuarie: Regulamentul școalelor de menaj. — Mișcarea populației în comunele rurale în Maiu 1907.

TÂLCUIREA LEGILOR

— Ce e o lege și-cum se face —

Redacția revistei «Albina», având în vedere multele cereri din partea cititorilor, a hotărît să facă de acum încolo, în acest loc, o tâlcuire pe 'nțelesul tuturor a legilor celor mai de seamă, de cari sătenii se isbesc în viața lor de toate zilele; să aducă învățături asupra chipului, cum să se folosească ei singuri de drepturile ce le dau aceste legi. Și, — fiindcă, dela început ne-am isbit de vorba lege, — să vedem: *ce e 'o lege, cine o face, cum se aduce ea la îndeplinire și când încetează puterea ei.*

Legea e o hotărâre, o poruncă, de care toți supușii țării trebuie să asculte și dela care n'au voie să se abată nici odată. Ea orânduiește pŕtarea noastră în viață și legăturile dintre unii și alții. Este dar *un dreptar, dat oamenilor spre urmare.*

Așa, ea poruncește că tot românul e dator să plătească bir, foncieră, să facă serviciu militar; or oprește pe oameni de a face ceva și pedepsește pe cei ce nu se supun, de pildă: ea oprește pe streini să cumpere pământ la țară, oprește ținerea gunoiului vara în curte, vŕnatul și pescuitul în anumite timpuri, oprește bățjocura, jurământul strâmb, bătaia, furtul, omorul. În afară de astea, de multe ori, legea vine numai ca să îngădue o stare de lucruri, așa ea zice, că omul are voie să se însoare, să facă anumite învoeli, să vŕnză, să cumpere, ș. a.

Ținta ce se urmărește cu facerea unei legi este ca, mŕrginind anumite fapte ale noastre, să se apere cinstea, munca, drepturile și averea tuturor. Și pe cât de aspră e legea pentru cel care o nesocotește, pe atât de bună e pentru cei cari se țin sub aripele ei de mamă.

La strămoșii noștri Romani, lege eră ceeace poruncia Împăratul sau alți dregători mari; dar, de cele mai multe ori, lege eră ceeace hotărâ poporul strâns la un loc.

În țara noastră, mai de mult, legile se făceau de către Domn și sfatul boerilor; iar azi se fac de către *Rege și obșteasca adunare a deputaților și senatorilor.* Or care din aceștia, — rege, camera deputaților or senat, — are dreptul

Palatul Camerei Deputaților din București.
(Com. de Tip. Cărților Bisericești)

să alcătuiască o lege și s'o dea apoi celorlalți să-și spună cuvântul asupra ei; de obicei însă se lucrează astfel:

Guvernul o pregătește, după cum crede el că s'ar potrivi la nevoile poporului, o aduce apoi în obșteasca adunare (cameră și senat), unde se cercetează de-i bună or nu și se mai schimbă după cum găesc cu cale aleșii țării. Se pune apoi la vot, să se vadă câți sunt pentru ea și câți sunt protivnici; și dacă-s mai mulți de partea ei, legea rămâne în picioare și se zice că *s'a votat*.

Dar pentru ca legea să aibă putere, mai trebuie ceva de făcut. Mai e nevoie de iscălitura și întărirea Regelui, ca să se știe că legea e și cu bună-vrerea Maiestății Sale făcută (*Sanționarea*), precum și de porunca Sa către cei însărcinați cu păzirea legilor, ca să caute s'o aducă la îndeplinire (*Promulgarea*).

Apoi urmează să fie dată în vileag, pentru ca poporul s'o cunoască și să știe să i se supue. Înainte vreme se sunau trâmbițe, se băteau tobele și se citia mulțimei adunate legea; azi însă, de oarece îs mai mulți cunoscători de carte, se scrie într'o gazetă, care se trimete pe la toate primăriile din țară și care se chiamă *Monitorul Oficial*, adică gazeta guvernului. De multe ori se tipărește pe foi mari de hârtie și se lipește pe ușa primăriilor (*Publicarea*).

Odată ce o hotărâre, ori o poruncă, a trecut prin toate astea, (votare, sanționare, promulgare și publicare), ea are putere de lege și nimeni n'are voie să facă ceva contră-i, zicând că n'a știut ce spune ea, mai ales atunci când e vorba de acele legi cari orânduiesc buna înțelegere dintre oameni.

Acum încă ceva:

Orce lege nouă înlătură pe cea veche. Așa legea tocmeilor agricole de până acum a încetat în fața legii votată mai deună-zi (*Abrogarea legii vechi*). Nimeni nu poate să mai facă învoeli după acea lege și dacă s'ar face pe undeva, ele cad dela sine și străjuitorii legii, — primarul, ajutoarele și secretarul comunal —, cari le-or îngădui, vor fi pedepsiți după cum spune art. 105 din legea nouă.

De multe ori însă o lege nouă vine numai să îndrepteze o altă lege și atunci legea cea veche rămâne în picioare, afară de acele părți cari se înlătură anume, prin legea cea nouă. Așa legea militară din 1868, îndreptată

în 1872 și 1891, spune că tot românul trebuie să facă serviciu militar și în alt loc arată, cât de lung e acest serviciu. (Pentru permanenți, 4 ani în activitate, dintre cari 3 sub arme și 1 în concediu, după legea din 1872; șapte în activitate și anume: 3 sub arme și 4 în concediu, după legea din 1891).

Să ne închipuim că ar veni o lege nouă, — și e vorba chiar să vie, dacă românii s'or sili la învățătură și vor da dovezi de pricepere, — și legea asta ar cere un timp de slujit mai mic, de pildă doi ani sub arme, în loc de trei ca pân'acu. Ei bine, legea cea veche, rămâne în picioare, cu toate celelalte hotărâri ale ei și cade numai partea îndreptată de legea cea nouă, cum s'a întâmplat și la 1872 și 1891. (*Indreptarea sau modificarea legeri*).

Prin urmare legea se face de către M. S. Regele împreună cu aleșii țării (deputați și senatori) și ca să capete putere trebuie să fie votată, sancționată, promulgată și publicată. Ea își întinde apoi această putere peste întreaga țară și nu încetează decât dacă se desființează anume or e indreaptă printr'o altă lege.

M. Lungianu.
Avocat.

24 Ianuarie la școala română din Sofia.

Cu ocazia zilei de 24 Ianuarie, direcțiunea școlii române din Sofia, a dat o serbare patriotică.

După serviciul divin, corul de elevi a cântat mai multe cântece, începând cu «Trăiască Regele», și cu imnul Bulgar «Șumi Marița», care au fost ascultate în picioare. O elevă a școlii a vorbit despre însemnătatea marelui fapt național «Unirea Principatelor, Moldova și Muntenia». După aceea s'au executat diferite cântece corale și s'au recitat poezii.

D-l Stroescu, directorul școlii, a ținut un prea frumos discurs, scoțând în relief însemnătatea zilei de 24 Ianuarie pentru România de astăzi și pentru tot neamul românesc de pretutindeni.

Această cuvântare a fost ascultată cu mare atenție și cu nespusă bucurie de cei de față.

Serbarea s'a dat sub președenția de onoare a d-lui N. Mișu, agent diplomatic al României și au luat parte toți fruntașii coloniei române și un mare număr de Români.

Gloria și odihna nu pot locui nici odată sub acelaș acoperiș.

(Montaigne).

Clopotnița Mitropoliei din București.

Dăm aci vederea clopotniței dela] intrarea Sf. Mitropolii din București. Ea este zidită de Constantin Brâncoveanu, Domnul Țerii Românești, in anul 1698.

Lucrările agricole în luna Februarie.

Intreținerea vitelor.

Fiindcă timpul pentru începutul lucrărilor de primăvară este apropiat, vitele de muncă trebuesc bine hrănite, așa ca la munca câmpului să fie destul de puternice. De aceea în această lună porțiunea de hrană li se îndoește.

Semănatul.

Pe la stârșitul acestei luni, dacă timpul este frumos și pământul zvântat de prea multă umezeală, se poate începe cu semănatul ovăzului și al meiului. Meiului mai cu seamă îi place să fie semănat în mătza zăpezii.

În grădina de pomi roditori.

Se fac toate lucrările pe cari le-am văzut în luna Ianuarie, dacă această lucrare nu s'a făcut în această lună. Se mai pot săpa pomi cu cazmaua, fără să li se vatăme rădăcinele cari sunt la suprafața pământului. În pământurile argiloase săpatul se face ceva mai adânc, iar în cele nisipoase mai la suprafață. Adâncimea săpăturii mai depinde și de rădăcini, după cum sunt mai la suprafață sau mai adâncit, după cum sunt cele de păr altoit pe păr pădureț, sau chiar pe păr de soiu mai rău. Săpatul se face departe de tulpină, cel puțin de 1 m., dacă nu mai mult. Când se sapă, se ia puțin pe cazma, ca pământul să se mărunțească cât se poate de bine și ca să se poată scoate toate rădăcinile buruenilor rele, cum sunt mai cu seamă cele de pir. Prin săpatul ce se face la rădăcina pomilor, se înleznește intrarea aerului în pământ, a umezelei și căldurei, așa că pomii pot vegeta mai bine și pot produce roade mai multe. Dacă pământul e sărac se poate amesteca cu bălegar putrezit.

În grădina de legumi.

După ce pământul s'a săpat pentru a 2-a oară și s'a amestecat bine cu bălegar putrezit, se fac răzoarele, cari

trebuie să aibă o lărgime de 1 m. și 30 cm.; iar între rânduri se lasă o mică cărare de 30 cm. pentru lucrările de întreținere ce trebuiesc făcute legumelor și zarzavaturilor. După ce s'au făcut răzoarele (straturile), în această lună dintre legumi se poate semăna în grădină bobul și mazărea.

Aceste două leguminoase sunt rustice, așa că chiar dacă timpul s'ar răci și ar cădea chiar și zăpada, sămânța nu suferă de loc, din contră îndată ce timpul se va îndrepta spre bine, răsar semințele mai de grabă, și plantele cresc mai repede. Cu modul acesta putem să avem păstăi de bob și mazăre mai de timpuriu pentru trebuințele bucătăriei.

Mazărea se seamănă în rânduri sau în cuiburi depărtate de 40 cm.; în fiecare cuib se pun 3—4 semințe la adâncime de 3—4 cm. Când se seamănă în rânduri se deschid șentulețe cu coada greblei, adânci de 3—4 cm.; pe aceste șentulețe se pun boabele de mazăre la o depărtare de 30 cm. La semănat se preteră mazărea ologă decât cea de arac și o putem recolta mai de vreme. Bobul se seamănă mai mult în cuiburi depărtate de 60—80 cm.; și în fiecare cuib se pun 3—4 boabe la adâncime de 5 cm.

Ingrășatul oilor.

Agricultorii cari dispun de mult nutreț, și mai cu seamă de rădăcini de sfeclă ca și de cartofi, pun oile la îngreșat în oierie.

Ingreșatul oilor nu trebuie să treacă peste 2 luni. La oile puse la îngreșat, pe lângă hrana obișnuită, li se dă pe zi o jumătate kgr. sfeclă, sau cartofi fierți și amestecați cu tărâțe sau urluială de porumb. Li se mai pot da turte de in și borhoturi cât pot mânca pe zi.

Albinele.

În această lună trebuie băgat de seamă, ca șoarecii să nu aducă vr'o stricăciune stupilor. Mai trebuie observat dacă albinele au ce mânca; dacă le lipsește mierea, trebuie să li se dea de mâncare faguri, dacă i-am păstrat anume, sau li se pregătește un fel de sirop din zahăr.

Alte lucrări.

Alte lucrări sunt sădirea de pomi roditori, a copacilor de pădure și a port-altoilor în vie. În potgoriile unde vița nu se îngroapă, se poate începe cu tăiatul vițelor.

V. S. Moga.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Mänhen (Germania)	30,20	26,55	26,10	24,35
Berlin »	28,50	26,90	24,00	22,00
Strasbnrg »	»	»	»	»
Colmar	»	»	»	»
Londra (Anglia)	21,60	16,00	16,75	15,00
Viena (Austria)	28	25,00	20,40	19,20
Bruxel (Belgia)	22,00	19,50	18,50	19,25
Liège »	»	»	»	»
Anvers	18,20	18,00	17,00	19,00
Budapesta (Ungaria)	26,20	25,60	20,40	15,25
Milan (Italia)	25,30	18	20	20,65
Geneva (Elveția)	29,00	22,52	20,00	20,50
New-York (America)	20	14,50	17	15,25
Chicago »	20,50	»	»	»
Paris (Franța)	23,50	18	18,50	17,18
Alte târguri franceze	22	17,50	17,50	18,50

Prețul cerealelor din Algeria și Tunis.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Alger	24	»	18,50	17,25
Philippeville	24	»	18	17,00
Constantine	24,00	»	18,00	17
Tunis	24,00	»	18,50	17,50

Prețul cerealelor în București,

Grâu	lei 21—21,80 b.
Porumb	» 10—11,80 »
Ovăz	» 13—14,50 »

Aceste prețuri sunt socotite pe suta de chilograme.

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.79—0.96	Perechea de curcani	12.17
» » porc	0.95—1,15	» » găini	2.00—2.20
» » oae	0.75—0.86	» » rațe	2.50—2.70
Mielu	5.00—14.00	» » găște	5.50—5.70
Crap	0.40	Kgr. brânză de burduf	2.40
Somn	2.00	» » » puțină	1.30—1.40
Morun	2.00	» de unt topit	3.40
Nisetru	—	» » » netopit	2.50
Cegă	4.90		

Cărți primite la redacție.

= *Al. Timotescu*. În grădina de pomi, piesă instructivă într'un act.
București Tip. Viitorul, 1902 preț 20 bani.

= *Statutele societății culturale și de ajutor „Dragostea Creșină”*,
din Comuna Ștefănești-Zlătărei, jud. Vâlcea.
Târgu Jiu. Tip. Mîlozescu 1908.

Cronica Săptămânii.

(22 - 29 Ianuarie 1908)

Din Țară.

— M. S. Regina, însoțită de d-l general Averescu, ministru de războiu, a vizitat castelul pe care d-l Noica, mare proprietar în județul Vlașca, l-a donat pentru înființarea unui azil pentru fiicele de militari.

— A. Sa Regală Principele Ferdinand, a inspectat trupele din orașul Constanța.

— Furtuni ce bântue pe Marea Neagră au pricinuit numeroase accidente, sunt chiar pierderi de oameni.

Dela Români din alte țări.

— În Ungaria curg procesele și condamnările redactorilor gazetelor românești. D-l George Stoica a fost osândit 1 an și jumătate de închisoare și la 1500 coroane amendă. D-l Teodor Păcățeanu tot pentru un articol, apărut în «Telegraful Român», a fost pedepsit cu 10 luni de închisoare și cu 400 coroane amendă. Tot astfel d-l Valeriu Ioanovici, redactor la Libertatea din Cluj, a fost osândit la 1 an și jumătate de închisoare și la 2000 coroane amendă pentru că în două rânduri a scris împotriva legii școlare ungurești și a lăudat pe deputatul român d-ru Lucaci.

Din Străinătate.

— Un ziar unguresc publică ordonanța ministrului Apponi, în care acesta dă explicații asupra legii privitoare la inscripțiunile școlilor. Lămurirea e următoarea: Pe fiecare școală, fără deosebire, trebuie să fie inscripție maghiară; pe școalele cu limba de propunere nemaghiară însă, trebuie să pună mai întâiu inscripția maghiară, iar pe lângă ea se poate pune și inscripția în limba de propunere a școlii respective.

— Consiliul de războiu rusesc a condamnat la moarte pe trei generali ruși Stoessel, Foch și Rein, învinuiți că în timpul războiului cu Japonezii nu și-au făcut datoria către țară. Un alt general Smirnov a fost osândit pentru aceeași faptă la 10 ani de închisoare.

— În Viena, și în împrejurimile ei, precum și în provincie au fost furtuni mari cari, însoțite de incendii, au pricinuit pagube și nenorociri; în Bohemia și Galiția liniile telegrafice au fost rupte. În multe locuri viscolul a astupat drumurile cu nămeți de zăpadă.

În toată Bucovina bântue un teribil viscol. Circulația unor trenuri a fost oprită. Multe din ele sosesc cu foarte mari întârzieri.

INFORMAȚIUNI

— I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei a dat o circulară preoților din comunele rurale, prin care le pune în vedere ca duminicile și sărbătorile să ție predici în fața credincioșilor prin cari să combată vițiile și mai cu seamă beția. Totodată preoții sunt invitați să dea concurs pentru lesnea aplicare a legilor agrare, și mai cu seamă a legii monopolului cârciumilor.

— La 24 Ianuarie s'a pus în București bazele unei societăți generale a artiștilor. Societatea are ca președinte de onoare pe d-l Spiru Haret, ministru, președinte activ pe d-l C. C. Arion, vicepreședinți pe d-nii C. Pascali și Costin Petrescu, pictori, și ca membri mai mulți domni sculptori, pictori și arhitecți.

Societatea are de scop: apărarea drepturilor și intereselor artiștilor din țară, ajutor reciproc, construirea unui local propriu al societății.

— D-l D. A. Teodoru, secretarul general al ministerului instrucției publice, ducându-se la Huși, cu ocazia unei serbări date de societatea cooperativă «Munca», a ținut în sala teatrului din localitate o frumoasă conferință intitulată «Școala, față de nevoile actuale ale neamului.»

D-sa a arătat că neamul românesc așteaptă mult dela dascălii săi și că școala, în cea mai mare parte, este menită să îndrepte multe din relele de cari suferă țara noastră.

— Viza libretelor milițienilor, rezerviștilor și concediaților cu încerpere dela contingentul 1894 și până azi, se va face dela 1 Fevruarie până la 28 ale aceleași luni.

Milițienii, rezerviștii și concediații, aparținând reg. Mihai Viteazul No. 6, se vor prezenta spre a-și viză libretele, la cazarma Cuza, în fiecare zi dela 8 jum. până la 11 jum., dimineața și dela 2 jum. până la 5 d. a. În zilele de sărbători și Duminici viza se va face dela 8—12 a. m.

— În mai multe puncte ale Dunării, ghiața s'a desprins.

Dacă timpul va continua să fie ca acum, navigația vapoarelor de pasageri va începe la 1 Fevruarie.

— Societatea agronomică, a absolvenților școalelor de agricultură, cu sediul în calea Griviței No. 130, București, dorind a întocmi o statistică și un registru al tuturor absolvenților școalelor de agricultură — cu titluri din țară și străinătate — dela 1855 și până azi, roagă pe toți acești absolvenți, a trimete la sediul societății următoarele date:

Comuna, plasa și județul în care s'a născut, anul nașterii, școala ce a terminat, anul în care a terminat școala, ocupațiunile în mod cronologic ce a avut dela terminarea școlii și până azi. Comuna, plasa și județul unde domiciliază azi.

— Ministerul Domeniilor a descoperit în comuna Cicraci, județul Constanța, niște cariere de granit de o calitate superioară celor dela Turcoaia din jud. Tulcea și ori căror alte cariere similare.

Exploatarea noilor cariere va începe în curând.

MULȚUMIRI

— D-l I. Popescu, diripintele școlii din căt. Căldăraru-Teleorman aduce în numele elevilor săraci, călduroase mulțumiri persoanelor, care au binevoit înaintea de Sf. Crăciun a le veni într'ajutor cu suma de lei 44 bani 60, și în special d-lui M. Marinescu, șeful gării Miroși, care a depus toată munca și dragostea, pentru a strânge această sumă.

— Preotul paroh A. Tașcă din comuna Balănești (Gorj), aduce mulțumiri d-lui Ioan Cioată, învățător în această comună, pentru că a format un cor bisericesc cu copiii școlii.

Bibliografie.

A apărut No. 300 din «Biblioteca pentru toți» coprinzând **Norocul**, schițe și nuvele de I. A. Basarabescu. Un volum. 130 pagini, 30 bani.

De vânzare la toate librăriile din țară. Catalogul complet al acestei «Biblioteci pentru toți» a se cere librăriei Alcalay, București.

Pagina glumeață.

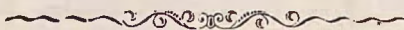
Mușterii neîncrezător.

- Aș luà racul ăsta mare, dar mi-e teamă să nu fie mort.
— E viu, domnule. . . .

- Da, crez și eu că e viu!

Din ziare și reviste.

Să lăsăm copilașii să plângă?

Dacă copilul n'are nici o hernie (boșorogeală), dacă copilul plângând n'are tendința de a căpăta o congestiune cerebrală, o meniugită, atunci putem lăsa copilul să strige cât o poftă.

Nu plânsul produce o boală, ci boala, durerea fac de mulțori pe copil să plângă.

Dacă copilașul este furios, lăsați-l să plângă până ce s'a liniștit singur. Copilul va vedeă atunci că prin plâns el nu-și ajută cu nimic și cu modul acesta pe viitor nu va mai plânge.

Mama trebuie să-și închipuească că copilașul înțelege tot ce i se vorbește. Un copilaș trebuie să fie condus numai de o persoană. Căci dacă vor fi multe persoane și dacă acestea se vor contradice, atunci copilul nu va mai înțelege nimic, nu va ascultă nici de unul nici de celalt și rezultatul e deplorabil. Un copil ca și un soldat, nu trebuie să asculte decât numai de un șef.

În ce privește inteligența copiilor, ea e precoce mai ales în orașe.

Excitațiunile în oraș sunt numeroase. E o greșală, când nu lăsăm copilul în pace, să se joace singur, singurel. E o greșală, când îi punem întrebări felurite, când îl învățăm poezii prea multe. Unii copii sunt prea deștepți pentru vârsta lor. Dar ce folos! Inteligența absorbind totul, sănătatea lasă de dorit.

Lăsați deci copiii în primul timp să se joace; nu-i învățați nimic. Abia când copilul va fi sănătos și mai mare la corp, abia atunci veți căută a-i îmbogăți și mintea.

Nu țineți copilul în societatea oamenilor mari; lăsați-l să se joace cu alți copii de vârsta lui. Cu alte cuvinte: *Lăsați copiii să fie copii, să se bucure de copilăria lor.*

(Sănătatea.)

Așternut pentru purcei.

Pentru coteșturile, în cari se află scroafe cu purcei așternutul trebuie ales cu cea mai mare băgare de seamă. Să nu ne mirăm decă purceii se îmbolnăvesc când n'au așternut decât numai paie mucezite, umede și putrede. Paiele mucezite și putrezite să nu se aștearnă defel la vitele noastre de casă, căci astfel de pae poartă în sine germenul feluritelor boale. Mai cu seamă purceilor le poate strică astfel de așternut. Purceii, chiar și pe când sug încă, iau în gură ce le vine înainte și astfel prin așternutul muced sau putred multe materii stricăcioase pot ajunge în stomacul gingaș al purceilor, cauzând scursură, care nu mai cu anevoie se poate vindeca. Tusa purceilor în cele mai multe cazuri provine încă numai dela așternutul muced ori plin de praf. Să dăm deci purceilor așternut curat și ne vom scuti de multă paguhă.

(„Economia“.)

LICITAȚIUNI

— In ziua de 25 Februarie 1908, ora 10¹/₂, dimineata se va ține la Eforia Spitalelor Civile din București B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor păduri:

Județul Prahova — 1) 3 parchete din pădurea Săiasca, pendinte de comuna Păcureți, plasa Podgoria. Vânzarea în bloc. Estimația lei 21.200. Garanția provizorie lei 2000. 2) 1000 arbori din pădurea Piscul Leurzei care pădure se vinde în comptul antreprenorului I. Coșereanu domiciliat în comuna Brebu, județul Prahova. Vânzarea pe arbore. Garanția provizorie lei 300.

Județul Romanai — 3) 2990 arbori din pădurea Morunglavul seria II Bărăști pendinte de comuna Morunglavul. Vânzarea în bloc. Licitația va începe dela suma de lei 3745 bani 80. Garanția provizorie lei 400.

Pentru acești arbori se va ține licitație și la Primăria comunei Morunglavul în aceeași zi și oră.

Oferte condiționale și supra oferte nu se primesc.

Condițiunile speciale pentru aceste păduri se pot vedea la Serv. Domenial secția silvică a Eforiei Spitalelor Civile din București în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂—12¹/₂ p. m., cum și la reședința circumscripției din Balș pentru arborii din pădurea Morunglavul.

— Art. 78—83 din legea comptabilității publice sunt aplicabile.

— In ziua de 11 Februarie 1908, ora 9 a. m. se începe licitație publică orală pentru vânzarea mobilierului vechiu aflat în apartamentul din etagiul I. str. Regală No. 3 și va continua între orele 9—12 și 2¹/₂—6.

Licitația se va ține chiar în apartamentul mai sus arătat.

— La Eforia Spitalelor Civile din București, se vor ține următoarele licitațiuni pentru exercițiul 1908-1909:

1) La 5 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru sticle medicinale și obiecte de sticlă.

2) La 3 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru deșertatul latrinilor.

3) La 6 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru registre și imprimate.

4) La 10 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru lemne de foc la Spitalele. Colțea, Filantropia, Colentina și Copii.

5) La 11 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru lemne de foc la Ospiciul Mărcuța și Pantelimon.

6) La 12 Martie 1908, orele 10 a. m. pentru lemne de foc la Spitalul Ploești.

— La 20 Februarie 1908, ora 10 a. m. pentru arendarea în comptul d-ilor arendași, pentru neplata de arenze, pe restul periodului de arendare 1906-1911, cu începere dela 23 Aprilie, 1908, a următoarelor trupuri din moșia Albești, județul Argeș și anume: «Trupul Albești». 1) Lunca de jos, cu dealul dela Glăvan și moara, garanție provizorie lei 400. «Trupul Albești Vest». 2) Poenile: Glodu mare, Glodu mic; la Pod, In funduri, Delureauai Juzi, Lazul lui Petec, Malul Corbului, Ogrăjoarele, Mărăcinetu, Cunticelele, Leu, Lazu și Groapa Stupinei, garanție provizorie lei 100.

3) Clocoticiu garanție provizorie lei 80,

4) Terenurile din delimitarea Dobrotei și Albești Ungureni și Pământeni, garanție provizorie lei 70.

5) Luciu cu Livada mare, garanție provizorie lei 400.

6) Muntele Podeanu, „ „ „ 150.

7) „ Oticu, „ „ „ 120.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Poșta Redacției

— D-lui P. M. V. — Poezia «Sărăcii» nu se poate publică.

— D-lui D. T. — «Cântecul băncii populare» nu este *poezie* și nu-l pu tem publică.

Primejdioasele întâmplări

ALE

Marițarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCA.

CAP. XI.

Abia trecuse această primejdle și o nouă pacoste dete peste noi.

Incepù o ploaie de păr'că turnă, care ținu mai multe zile, după care urmă o căldură de nesuferit. Apele fluviului Irfak creșteau văzând cu ochii. Intr'o noapte fui deșteptat de un muget surd și prelung ca acel ce-l fac valurile mării când izbesc țarmul. Și cum huetul crește tot mereu, eșii afară și văzui lumea alergând ca nebună pe uliți strigând că sufletul lui Tanavorkon se apropia. Eră revărsarea apelor care veneau huind și spumegând cum nu se mai întâmplase vr'o dată. Soldații încălecase și fugise pe niște dealuri, departe de 2 leghe de Urata. Trebuia să fiu nebun ca să mai încerc acum să fug, de aceea mă întorsei în casă și mă urcai în rândul de sus. Nu trecuse nici un sfert de oră de când mă deșteptasem și apele furioase ajunseser în oraș, dărâmand case, și luând cu ele tot ce le stătea în cale. Zgomotul eră îngrozitor, căci cu mugetul valurilor se amestecau strigătele de desnădejde ale nenorociților ce se înnecau, și trosniturile caselor ce se dărâmau. Din pricina acestui innec lucrările în mine fură întrerupte pentru multă vreme și mai mult ca oricând doream să mă reîntorc la Kontar.

Trecuse dejă 4 ani și nu mai auzisem nimic nici de Kayhar, nici de Lamlam, nici de Lanna. In acest timp un șarpe Boa de o mărime înspăimântătoare, părăsise valea șerpilor și venise în împrejurimile orașului. O ceată de vânători împreună cu mine, hotărâram să-l omorâm. In acest scop plecarâm din Urata într'o dimineață pela orele 8, armați cu lănci, cu săbli, cu arce și săgeți și urmați de o mare mulțime de privitori hotărâți a ne veni în ajutor dacă eram învingători, și de-a o luă la fugă dacă eram învinși. Nădăjduiam să dăm peste balaur pe la orele 12, când ar fi fost amortit din pricina căldurii. Trecurâm fluviul Irfak și începurâm a căuta cu mare grije ascunzătoarea șarpelui. dar cu cât intram mai mult în locurile mai primejdioase, cu atât ceata noastră se impuțină, lucru ce mă făcu să propun ca eu cu câțiva îndrăzneți să urmăam cercetările; iar ceilalți să rămâie se se odihnească. Insoțit de 4 inși începui să scotocesc bucinășurile, să caut prin arbori și prin încrețiturile pământului.

De vr'o jumătate oră tot căutam, când calul meu începù să tremure ca varga. Crezând că se înfricoșă din pricina scheletelor de prin copaci, încercai să-i dau pinteni dar în loc să meargă înainte începù să necheze și să dea înapoi. Atunci privind bine, întâlnii ochii înfricoșătorului șarpe care se bănănăia deasupra capului meu. Vruî să fug..., picioarele calului par'că erau țintuite pe loc! Vruî să strig..., vocea mi se stingea în gât! Și rămăsei pe loc împietrit de groaznica reptilă care cu ochii țintă la mine, s'apropiă din ce în ce mai mult. Din fericire, o mișcare mai repede a șarpelui, făcu să cadă niște frunze și tovarășii mei văzându-l și ei mă traseră cu cal cu tot și scăpai din primejdie,

Alergarăm să vestim tovarășii și venirăm în număr mai mare; acum șarpele se suise tocmai în vârful copacului, și nu-l puturăm face cu nici un chip să se dea jos. Ne hotărărăm atunci să legăm la rădăcina unui copac vecin un cal bătrân, iar noi trăgeam cu săgețile spre a-l face să se scoboare. După câteva minute, bestia începù să-și desfacă inelele și alunecând în jos își întinse capul fioros spre sârmanul cal care tremurà de-ți erà mai mare mila. Noi așteptam cu lăncile gata să-l străpungem cândva fi înghițit calul. În acest timp descălecasem, și crezând momentul nemerit ne repezirăm cu toții spre el. O parte din tovarăși trecuse dincolo de șarpe pe când o parte rămăsese în urmă, Eu, fără să bag de seamă, fiind mai aproape fi înfipsei sulita în corp. Dar înainte de a-l mai putea lovî a doua oară, șarpele lăsă calul și se năpusti asupra mea. Inspăimântat de acest atac și speriat mai cu seamă de strigătele tovarășilor, cari în loc să-mi vie în ajutor o rupseseră la fugă, îmi pierdui cumnățul și o luai și eu la fugă. Mai liniștindu-mă îmi amintii că erà un crac al fluviului înaintea mea și o luai în acea parte.

Dejă auziam zgomotul inelelor lui, când ajunsei la malul apei și mă dădui afund; când nu mai putui, eșii d'asupra, dar în fața mea erà un teribil crocodil și de frică mă afundai din nou; și când eșii din nou nu mai văzui nimic și eșii pe mal. Aci o luptă groaznică se încinsese între șarpe și crocodil, în cele din urmă șarpele strânse în puternicile sale inele crocodilul și îl ucise. Alergai să spun cele întâmplante tovarășilor cu cari ne înapoiarăm, și fiind-că șarpele înghițise crocodilul, puturăm fără primejdie să-i tăiem capul. Il măsurai, aveà 15 metri lungime.

Întoarcerea noastră la Urata fu o adevărată sărbătoare. To-bele băteau și toți povesteau și lăudau isprava ce făcusem.

Dorul de libertate însă, îmi sfâșia inima!

Va urmà.

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are de scop a lucra pentru intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotizatia este de cel putin *doi lei* pe an, iar pentru invatatori, preoti rurali si sateni, de cel putin *un leu* pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insotite de cotizatia pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, Bucuresti.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru*, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Baun, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române*, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost *Ministru*, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — *Cenzori*: Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membrii înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Grigore Diaconescu (Focșani), 2 lei; Elena Fratoștițeanu (Focșani), 2 lei; Maria Pavleauu (Focșani), 2 lei; Eliza Verescu (Focșani), 2 lei; Sevasta Copescu (Focșani), 2 lei; Eugenia Teodorescu (Focșani), 2 lei; Lucreția Montanu (Focșani), 2 lei; Teodor Niculescu (Mera-Reghiu), 1 leu; Constantin N. Vasilescu (Focșani), 2 lei; Bănică I. Stoicescu (Focșani), 2 lei; George Pavleanu (Focșani), 2 lei; Nicolae Popovici (Pufești), 1 leu; Mihai Gavrilăscu (Suraia), 1 leu; Neculai Ursu (Domnești), 1 leu; Elena Rahtivan (Focșani), 2 lei; Lucia Stamatiu (Focșani), 2 lei; Florica Brătescu (Focșani), 2 lei; Paulina Lipan (Focșani), 2 lei; Elena I. Lupu (Focșani), 2 lei; Elena Policroniade (Focșani), 2 lei; Lucia P. Vasilescu (Focșani), 2 lei; Gheorghe Zara (Văsuu), 1 leu; Ioan Constantinescu (Jorăști), 1 leu; Gheorghiu Șerban (Irești), 1 leu; Constantin Pricope (Găurille), 1 leu; George Em. Manolescu (Dom. Cor, Gherghița), 2 lei; Iulius Mihalcea (Gherghița), 2 lei; Octavian Dan (Doamnei), 2 lei; Paraschiv Georgescu (Sudiți), 2 lei; Barbu C. Rabega (Gherghița), 2 lei; Ion Gogulescu (Gherghița), 2 lei; H. Gatingher (Gherghița), 2 lei; Gh. Iordăchescu (Gherghița), 2 lei; Dumitru Cozma (Gherghița), 2 lei; Dumitru Căpățâna (Gherghița), 2 lei; Alexandru Teodorescu (Gherghița), 2 lei; Ilie Constantinescu (Gherghița), 2 lei; Anton Georgescu (Gherghița), 2 lei; Ilarion Medea (Doamnei), 2 lei; Ion Drăghici (Doamnei), 1 leu; Năstase Constantin (Gherghița), 1 leu; Stoian Panait (Balta Doamnei), 1 leu; Zamfir Constantin (Ciumați), 1 leu; Constantin Nicolae (Gherghița), 1 leu; Irimia Oprea (Balta Doamnei), 1 leu; Mihalache Dinu (Ciumați), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 2.018, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 11.315 lei.

(Va urma în numărul viitor).

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Socec & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «Călăuza stuparului» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăruiesc mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cărmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de ulei: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite.

— Au apărut: *Izvoarele crimelor și posibilitatea de a le preîntâmpina*, broșura No. 10 din Biblioteca universală, strada Negru Vodă No. 12 și 21 București: prețul 25 bani.

— *Tânăra Siberiană*, broșura No. 11 din aceeași bibliotecă. Prețul 25 bani.

— *Aventurile lui Sherlock Holmes* traducere de Iosif Nădejde «Biblioteca pentru toți» No. 311, prețul 30 bani.

De vânzare la mai toate librăriile din țară.

Catalogul complet al «Bibliotecii pentru toți» a se cere librăriei editoare *Alcalay*. — București,

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate, „
 G. I. Gochen „
 Vicontele Duncannon „
 E. W. H. Barry „
 Robert Hamilton Lang „
 Demetre de Frank „ Viena
 P. Naville „ Paris
 Ad. Vernes „

Directori: } C. A. Stolz
 } E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru
 Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:
 Londra 7 Creat Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
 ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
 Capital în acțiuni întreg vărsat în
 aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime
 și daune 3.955.638 76
 Idem format din capi-
 tal și alte rezerve 1.075.842 80

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite Lei 33.000.000
 Vice-președinte A. Băicoianu.
 Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra în
 cediului, a «grindinei», contra riscul
 lui pierderii valorilor. Asigurările
 pentru viață sunt primite în toate
 combinațiunile obișnuite ca: «cas de
 moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
 Sediul social în palatul Societății din
 str. Doamnei No 12, București. Re-
 presentanță generală în București,
 str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
 orașele din țară.